

Forhandling

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg er ked af igen at måtte minde om, at der foregår en forhandling i salen, og jeg vil henstille, at de samtaler, der er i gang, forlægges til andre steder. Og det skulle gerne være nu!

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har ved tidligere lejligheder været ganske kritisk over for udformningen af bemærkninger i lovforslag fra miljøministeren. Derfor vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at komplimentere for, at det er lykkedes at få dette bestemt ikke nemt tilgængelige stof beskrevet på en god og let tilgængelig måde.

Jeg kan ikke dy mig for at sige, at jeg egentlig ville ønske, at miljøministeren ville tage sin kollega justitsministeren i skole og lære ham at skrive dansk, og hvis ministeren er i tvivl om, hvorfor jeg siger det, skulle han prøve at læse bemærkningerne til medieansvarsloven. Jeg kunne ønske, at den havde være igennem en venlig behandlingovre i miljøministerens ministerium.

Men for at træerne dog ikke skal gro ind i himlen, har jeg en alvorlig indvending mod lovforslaget og dets bemærkninger. For som det fremgår af bemærkningerne, er den egentlige årsag til forslaget, at de to direktiver, EF vedtog sidste år, skal indarbejdes i dansk lovgivning.

Nu har vi ganske vist fået en ny minister, siden direktiverne blev vedtaget, men det kan vel næppe have undgået hans opmærksomhed, at Danmark faktisk stemte imod direktivet om udsætning og markedsføring. Og jeg må indrømme, at jeg anser det for at være en beklagelig fejl, at dette ikke nævnes nogetsteds i bemærkningerne. Selvsagt burde der have været gjort opmærksom på det og dermed også gjort opmærksom på, hvor Danmark havde bekymringer og problemer i forbindelse med direktivet.

Det er ikke sket; tværtimod argumenterer man i bemærkningerne direkte positivt, bl.a. for at ændre den gældende forbudsbestemmelse om udsætninger til en godkendelsesbestemmelse. Men jeg går ud fra, at ministeren har den samme skeptiske holdning, som regeringen havde sidste år til disse ændringer; at vi så kan blive nødt til at tage dem, fordi de er blevet til et direktiv, er en anden sag. Men jeg synes, det havde været rimeligt, om det var blevet trukket frem i bemærkningerne til lovforslaget.

Vi var i sin tid tilfredse med, at den daværende regering fulgte bl.a. Socialdemokratiets indstilling om at stemme imod direktivet om markedsføring. Men vi erkender også, at nu har EF vedtaget det pågældende direktiv, og så er vi forpligtet til at gennemføre det i dansk lovgivning, og det er som sagt det, der sker med dette forslag.

I den forbindelse er vi også godt tilfredse med de sikkerhedsklausuler, der er i henholdsvis § 9, stk. 4, og i § 17. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er ret forstået, at sikkerhedsklausulen, som den er nævnt i § 17, vedrører miljøklausulen i artikel 100, stk. 4, mens § 9 faktisk er mere vidtgående, fordi der ikke her kun er tale om midlertidige foranstaltninger.

Når jeg læser forslaget og beskrivelsen af de administrative procedurer for behandling af udsætningsansøgninger, bestyrkes jeg unægtelig i, at det var rigtigt, at Danmark gik imod direktivet. I visse situationer vil Kommissionen kunne beslutte hen over hovedet både på det politiske Ministerråd og på det faglige, rådgivende udvalg. Jeg synes, det er en temmelig rystende procedure, der er lagt i direktivet.

Hertil kommer, at tidsfristerne for de danske myndigheders behandling af ansøgninger indgivet i andre lande er direkte urovækkende. Det er jo sådan, at vi vil få et resumé af ansøgningen og 60 dage til behandlingen. Da vi behandlede direktivet i sin tid, forsøgte vi at få klaring på nogle spørgsmål, men kunne ikke få det, herunder spørgsmålet om, hvorvidt de 60 dage er den totale periode, vi har til det, om det også er til oversættelse af stoffet, og om det betyder, at vi kan risikere, hvis vi har et resumé af en græsk ansøgning og skal have yderligere stof, at få det op inden for disse 60 dage på græsk. Det kan lyde som en petitesse, men det er jo ministeriets mulighed, det er Folketingets mulighed, det er offentlighedens mulighed for overhovedet at få en fornuftig behandling af disse sager, det drejer sig om. Det er under alle omstændigheder en ekstremt kort frist, og hvis der så også bliver f. eks. sproglige problemer i løbet af denne frist, er vi ærlig talt på herrens mark.

Socialdemokratiet accepterer altså om end uden nogen form for begejstring de dele af forslaget, som vedrører implementeringen af direktivforslagene, idet vi til gengæld glæder os over ministerens tilkendegivelse om at ville trække i nødparagraffen, når danske sundheds- eller miljøinteresser er truede.